

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtii Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

21. Lampas fracta ab infernali hoste iterum divinitus reparatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

dedolat usque eò atrociter, dum lignum medium dissiliret. Ut ne crederes aërem verberasse, sparsæ passim in contuso corpore vulnerum vibices loquebantur. Porro baculi hujus frusta inter alias reliquias hodieque Tolentini spectantur.

Videbatur hác vindictâ iram satiassè, & explevisse animum, si modò precibus assiduis tandem super sedere aliquando NICOLAVS voluisset. Cùm ergo nocte intempestâ videret iterum in genua eum procumbere ante Venerabilem Angelorum Panem ; ille in novas iras excandescere, & vim facere in lampadem, quæ perpetuo illuc igni lucet, fractisque catenis solo allidere, oleumque, quantum erat, in vestem NICOLAI effundere. Hic Vir sanctus : O optime IESV, tantumne licere inferno ? Téne pati, ut malus iste in bonorum Angelorum epulum sacrum ita impudenter insultet ? Accipit ergo in manus vitri fragmenta, tenetque lampadem integrum, & pleno igni animatam.

Non

21.
Lampas
fracta ab
infernali
hoste ire
rum divi
nitatis re
paratur.

Non multum temporis interces-
sit, cùm alios ludos edidit Stygius
ille paratragœdiator: ita nullas aut
breves ferias dabat homini sancto.
Fortè tunicam suam oppidò lace-
ram interpolabat NICOLAVS: cùm

22.
Ludos vi-
ram san-
ctum dia-
bolus fa-
cit.

pannos illi furtim subducit impro-
bus histrio. Jam in quæstione eos
diu habuerat pius sarcinator neque
reperiebat; &, Quis me, ait, ô Di-
vi, tam insigni ludibrio habet? Ille,
nisi fallor, meus hic ludificator est,
indignus à me nominari. Con-
tumeliam hanc non potens conco-
quere superbus Genius, subitò pro-
filit ex ultimo angulo, & Thra-
sonicè se infert, Ita est, ait, ego ip[s]us
id feci, ego ip[s]us. Sciscitanti NICO-
LAO, Quis ergo esset? respondit ar-
roganter: Ego Belial sum, qui perdius
pernoxq[ue], lateri tuo adhæreo, nec infesta-
re defistam usque dum impatiens ad
laqueum curras. In rosâ & plumâ
molli buc usque te collocavi, præut de-
inceps accepturus sum. Senties, quid fi-
ducia opisq[ue] tibi esse queat in frigidis
istis tuis jejuniis & anilibus precibus.
NICOLAVS impavidus, Tuas mina-
cias